

at der var adskillig Uro netop blandt Sikringsstyrkens Soldater, navnlig under Paa-virkning af de Folk, der havde været i Horserødlejren. Man havde fra Befalingsmændenes Side ikke haft nogen synderlig Tiltro dertil; men i Dagene umiddelbart forud for Begivenhederne paa Grønttorvet, erhvervede man blandt Befalingsmændene Overbevisningen om, at denne Betragtning var rigtig. Dette førte da til, at jeg fik en Henvendelse om at fremskynde Hjemsendelse af Soldaterne. Jeg tør sige, at det er den eneste Henvendelse af den Karakter, jeg har faaet fra de militære Myndigheders Side i den Tid, jeg har haft med de Spørgsmaal at gøre. Man lagde ved den Lejlighed Vægt paa, at Hjemsendelsen kunde ske, før de forventede Uroligheder paa Grønttorvet fandt Sted; jeg opfyldte selvfølgelig øjeblikkelig dette Ønske, og de Indberetninger jeg fik i den Anledning, fortalte mig, at denne Meddelelse var blevet modtaget med en saadan Jubel, at man i hvert Fald ikke ventede, at nogen af de paagældende skulde deltage i Urolighederne i den nærmeste Tid.

Dette er, hvad der i denne Henseende har foreligget, og saaledes er de Synspunkter, ud fra hvilke disse Spørgsmaal har været behandlet fra den tidligere Regerings Side; den nuværende Regerings Holdning tør jeg ikke udtale mig om — den højtærede Justitsminister har jo givet visse Oplysninger, men, saa vidt jeg har forstaaet, ikke Oplysninger gældende selve det Forhold, hvorom Spørgsmaal blev rettet til ham af det ærede Medlem Hr. Stauning. Men for den tidligere Regerings Vedkommende er dette de Synspunkter, vi har lagt til Grund for Behandlingen af disse Spørgsmaal. Nu forstaaer jeg imidlertid, at hele denne Sag er blevet Genstand for en særdeles stor Interesse ved den højtærede Justitsministers Anstrengelser, og derfor vil det vel være naturligt, at vi tager Spørgsmaalet op til en nærmere Prøvelse indenfor Militærkommissionen. Det er jo saadan en Slags Undersøgelsesinstitution, der fremdrager alt, hvad der kan have Interesse fra den Periode, fra Krigens Dage, fra Dagene forud for Krigen og nærmest derefter. Jeg tror ogsaa, vi der kan beskæftige os med dette Spørgsmaal. Og at vi da blandt andet ogsaa vil have Grund til at dvæle ved Spørgsmaalet om, hvilke Foranstaltninger der blev truffet under det 4 Dages Ministerium, der banede Vejen til Magten og Indfyldelsen her i Danmark for den nuværende Regering, og som den højtærede Justitsminister glemte i den Oversigt, han gav, i hvert Fald saa vidt jeg har lagt Mærke til.

Dermed tror jeg, jeg har svaret paa den Appel, den højtærede Justitsminister rettede til mig, og jeg skal derefter henvende nogle Ord til den højtærede Forsvarsminister. Den højtærede Forsvarsminister udtalte sig om de Forpligtelser, som Danmark efter hans Mening havde som Medlem af Folkenes Forbund, og sagde, at disse udelukkede en Afrustning. Jeg maa tilstaa, at det forbløffede mig, at den højtærede Forsvarsminister kunde fremsætte en saadan Udtalelse her i Tinget. Dette Spørgsmaal har været drøftet og drøftet meget indgaaende i denne Sal og andre Steder, og Resultatet af disse Drøftelser her i Danmark er blevet dette, at vi alle, fra det yderste Højre til det yderste Venstre, er blevet fuldstændig enige om dette, at der ikke findes nogen juridisk Pligt, ikke nogen Forpligtelse efter Folkeforbundspagtens § 8, som den højtærede Minister oplæste, eller efter nogen anden af Folkeforbundets Regler, til at opretholde den ene eller anden Art af Militærvæsen. Der er opnaaet den mest fuldstændige Enighed om dette, og jeg forbauses derfor over, at den højtærede Minister, der plejer at være meget hurtig i Opfattelsen, ikke er blevet klar over dette. Jeg maa ogsaa snarere antage, at han virkelig har været klar over det, og at det kun er et Tilbagefald af beklagelig, men forhaabentlig forbigaaende Karakter, den højtærede Minister har haft paa dette Punkt, og at han, saa snart han har faaet Lejlighed til at gennemse de forskellige Diskussioner, der har været ført, vil være paa det rene med denne Ting, som vi ellers alle er blevet enige om herhjemme. Noget helt andet er, at vi ikke er enige om, hvilket Skøn man saa skal anlægge overfor, hvad det er rigtigt og hensigtsmæssigt for vort Land at gøre med Hensyn til Militærvæsenet; derom vil vi formodentlig blive meget uenige, men det er ikke det Spørgsmaal, den højtærede Minister her har taget op.

Der er et andet Forhold, som den højtærede Forsvarsminister var inde paa, og som jeg gerne vil sige et Par Ord om. Den højtærede Minister rettede nogle Ord til det ærede Medlem Hr. Sundbo, fordi dette ærede Medlem havde klaget over den flotte Administration fra Militæretatens Side. Nu agter jeg ikke at stille mig ved Siden af det ærede Medlem Hr. Sundbo i denne Klage; mit Indtryk er, at de militære Ministerier ikke administreres særlig flot, jeg tror, de hverken er værre eller bedre end andre Ministerier i den Henseende. Men